

- 12 Человѣци охкатъ изъ градъ-тъ,
И душа-та на ранены-тъ выка:
Но Богъ не налага безуміе.
- 13 Тѣзи сѣ отъ противницы-тъ на видѣ-
линж-тъ:
Не знаѣхъ пѣтища-та ѿ,
И не стоятъ въ пѣтеки-тъ ѿ.
- 14 *Убийца-та става въ зоры и убива сиромашъ-тъ и нищій-тъ,
А ноця става като крадецъ.
- 15 *Така и око-то на прѣлюбодѣя очакува мъркнуване-то, *и дума:
Око не ще мя види:
И закрыва лице-то си.
- 16 Въ тъмнинж-тъ пробивать кѣпця-та,
Който сѣ заблѣжили прѣзъ день-тъ:
Видѣло не познавать.
- 17 Защото зора-та е за всички тѣхъ смъртна сѣнка:
Понеже познавать ужасы-тъ на смъртнж-тъ сѣнкж.
- 18 Лека сѣ по лице-то на водж-тъ:
Дѣлъ-тъ имъ е проклѣтъ на земѣж-тъ:
Не видять пѣть-тъ на лозія-та.
- 19 Суша-та и топлина-та грабнува водж-тъ на снѣгъ-тъ,
А гробъ-тъ грѣшны-тъ.
- 20 Майчина-та имѣ утроба ще ги забрави:
Червѣй-тъ ще има сладкж гозбж въ тѣхъ,
*Нѣма вече да ся поменжтъ:
И неправда-та ще ся строши като дърво.
- 21 Правятъ зло на неплоднж-тъ, бесчаднж-тъ,
И не правятъ добро на вдовицж-тъ:
22 Влачатъ силны-тъ съсь силж-тъ си:
Ставать тѣ, и никой не е безопасенъ въ животъ-тъ си.
- 23 Даде Богъ на тѣхъ безопасность, и ся упокояватъ:
*Но очи-тъ му сѣ върху пѣтища-та имъ.
- 24 Възвысижъ ся за малко, и ето нѣма ги,
Ссыпунать ся и както всички-тъ отивать;
И отсичать ся както глава-та на класове-тъ.
- 25 И сега ако не е така, кой ще мя искара лѣжъ,
И ще унищожѣ думы-тъ ми?

ГЛАВА 25.

- 1 И отговори Валдадъ Шуахецъ-тъ, та рече:
2 Власть и страхъ има съ Него:
Прави миръ въ высочины-тъ си.
3 Имать ли четъ воинства-та му?
4 И *вързъ кого не изгрѣва неговъ-тъ свѣтъ?
4 И *тъй какъ може человекъ да ся оправдае прѣдъ Бога?

ж Псал. 10; 8.
з Прит. 7; 9.
и Псал. 10; 11.
и Иоан. 3; 20.
к Прит. 10; 7.
л Псал. 11; 4. Прит. 15; 3.

а Іак. 1; 17.
б Гл. 4; 17 и др. 15; 14 и др. Псал. 130; 3. 143; 2.
в Псал. 22; 6.
г Псал. 139; 8. 11. Прит. 15; 11. Евр. 4; 13.

- Или какъ може да е чистъ роденный-тъ отъ женж?
5 Ето, и сама-та луна не е свѣтла,
И звѣзды-тъ не сѣ чисты прѣдъ него.
6 Колко по малко человекъ *който е гадъ?
И человеческий сынъ, който е червѣй?

ГЛАВА 26.

- 1 А Іовъ отговори, и рече:
2 Каквж помощь си далъ ты на немощный-тъ?
Какъ си спаслъ мышцж некрѣпкж?
3 Какъ си свѣтлувать немудрый-тъ?
И какъвъ свѣршенъ разумъ си показаль?
4 Кому си думы възвѣстилъ?
И чѣ дыханіе е излѣзло изъ тебе?
5 Мъртви-тъ долу треперять,
Воды-тъ, и които обитавать въ тѣхъ.
6 *Голъ е адъ прѣдъ Него,
И пыбель-та нѣма покрывъ.
7 *Простира свѣрь-тъ върху пустотж;
Окача земѣж-тъ на нищо.
8 *Вързува воды-тъ въ облацы-тъ си:
И облакъ-тъ не ся продира изъ подъ тѣхъ.
9 Покрива лице-то на прѣстолю-тъ си:
Простира облакъ-тъ си върху него.
10 *Обыколилъ е воды-тъ съ прѣдѣлы,
Дори до край-тъ на видѣлинж-тъ и на тъмнинж-тъ.
11 Небесни-тъ стѣлпове треперять,
И ужасавать ся отъ запрѣщеніе-то му.
12 *Запрѣщава море-то съсь силж-тъ си,
И съ разумъ-тъ си смирява гордость-тъ му.
13 *Чрѣзъ духъ-тъ си украси небеса-та:
Ржка-та му създаде *бѣгающж-тъ Змѣж.
14 Ето, тѣзи сѣ краица на пѣтища-та му:
Но колко малко нѣщо чуетъ за него!
И гръмъ-тъ на силж-тъ му кой може да разумѣе?

ГЛАВА 27.

- 1 И прѣдѣлжи Іовъ бесѣдъ-тъ си, и рече:
2 Живъ е Богъ, *който отметнж сждѣ-тъ ми,
И всеислный, който огорчи душж-тъ ми.
3 Че прѣзъ всичко-то врѣме додѣ е дыханіе-то ми въ мене,
И духъ-тъ Божій въ ноздры-тъ ми,
4 Устны-тъ ми нѣма да проговорять неправдъ,
И языкъ-тъ ми не ще продума лъсть.
5 Да не бѣде да вы оправдаѣхъ:
Додѣ издѣхнж, *нѣма да отметнж незлобіе-то си отъ мене.
6 Ще *държж правдъ-тъ си, и не щѣ да ѣх оставѣхъ:

б Гл. 9; 8. Псал. 24; 2. 104; 2 и др.
в Прит. 30; 4.
г Гл. 38; 8. Псал. 33; 7. 104; 9. Прит. 8; 29. Іер. 5; 22.
д Исх. 14; 21. Псал. 74; 13. Иса. 51; 15. Іер. 31; 85.

е Псал. 33; 6.
ж Иса. 27; 1.
з Гл. 34; 5.
б Гл. 2; 9. 13; 15.
г Гл. 2; 3.